ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 5 ມະກະຣາ(ມັງກອນ) 2025 (01-05-2025)

ເບິ່ງໄປທາງໜ້າດ້ວຍຄວາມຄາດຫວັງ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຢຊູຈະຊົງກັບຄືນມາເພື່ອນຳພາພວກເຮົາໄປສູ່ພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຄັມພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ປາໂລມາ(dolphin), ໂຕຫ່ານ(geese), ແລະນົກເພນກວິນ(penguin) ມີຫຍັງທີ່ຄືກັນ? ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ພວກມັນແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ. ຈຳພວກນຶ່ງບິນ, ຈຳພວກນຶ່ງອາສັຍຢູ່ໃນທະເລມະຫາສມຸດ, ແລະອີກຈຳພວກນຶ່ງອາສັຍຢູ່ເທິງນ້ຳແຂງ. ແຕ່ລະບັນດາສັດເຫຼົ່ານີ້ມີຂອງຂວັນທີ່ເປັນເອກກະລັກແລະບໍ່ໜ້າເຊື່ອ. ພວກມັນແຕ່ລະຕົວນອນຫຼັບຕານຶ່ງ, ເປີດຕານຶ່ງ. ພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງສມອງຂອງພວກມັນຖືກປິດລົງ ໃນຂນະທີ່ອີກພາກສ່ວນນຶ່ງຍັງຕື່ນຢູ່. ແຕ່ລະພາກສ່ວນຈຳເປັນຕ້ອງ ຕື່ນຕົວຢູ່, ຢ່າງນ້ອຍພຽງຊົ່ວຄາວ. ປາໂລມາຈຳເປັນຕ້ອງຂຶ້ນມາຈາກທ້ອງນ້ຳເພື່ອເອົາອາກາດ. ໂຕຫ່ານຕ້ອງນອນໃນລະຍະເວລາຍົກຍ້າຍທ້ອງຖິ່ນ, ແລະນົກເພນກວິນຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມລະມັດລະວັງເພື່ອຫຼີກເວັ້ນບັນດາສັດນັກລ່າ. ພວກເຮົາທັງໝົດເຄີຍໄດ້ຍິນປໂຍກທີ່ວ່າ: "**ຈົ່ງນອນດ້ວຍຫຼັບຕາດຽວ.**" <u>ບັນດາພວກສັດເຫຼົ່ານີ້ເຮັດແບບນັ້ນແທ້ໆ!</u> ໃນນາມເປັນພວກຕິດຕາມອົງພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ຫຼວງຫຼາຍຈາກບັນດາສັດເຫຼົ່ານີ້. ໂດຍທາງຈິດວິນຍານ, ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງ <u>ສືບຕໍ່ດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຟັງໃນແຕ່ລະວັນ</u> ໃນຂນະທີ່ຍັງຄາດຫວັງການຊົງສະເດັດກັບມາຂອງອົງພຣະຄຣິດ.

ເມື່ອໃດເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ທ່ານຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຄາດຫວັງອັນໃຫຍ່ຫຼວງສຳລັບເຫດການທີ່ຈະມາເຖິງ?

ພຣະຄັມພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄັມພີ

1. <u>ມັດທາຍ 24:32-35</u>

32 "ຈົ່ງຮຽນຄຳອຸປະມາຈາກຕົ້ນເດື່ອເທດ ເມື່ອກິ່ງກ້ານມັນແຕກໃບອ່ອນອອກພວກທ່ານກໍຮູ້ວ່າລະດູຮ້ອນໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ. 33
ຢ່າງນີ້ແຫລະ, ພວກທ່ານກໍເໝືອນກັນ ເມື່ອເຫັນເຫດການເຫລົ່ານັ້ນ ຈົ່ງຮູ້ວ່າພຣະອົງສະເດັດມາໃກ້ຈະເຖິງປະຕູແລ້ວ. 34 ເຮົາບອກ
ພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຄົນໃນສມັຍນີ້ຈະບໍ່ລ່ວງລັບໄປກ່ອນເຫດການທັງປວງນີ້ບັງເກີດຂຶ້ນ. 35 ຟ້າແລະດິນກໍຈະລ່ວງພົ້ນໄປ
ແຕ່ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາຈະບໍ່ລ່ວງພົ້ນໄປຈັກເທື່ອ."

ພວກເຮົາບໍ່ຈື່ລາຍລະອຽດຂອງແຕ່ລະມື້ເມື່ອ 24 ປີກ່ອນ, ແຕ່ພວກເຮົາສ່ວນໃຫຍ່ຈື່ມື້ນັ້ນໄດ້.ມັນແມ່ນຕອນເຊົ້າຂອງວັນອັງຄານທີ່ສວຍງາມຂອງເມືອງ ແອບໂປໃຫຍ່ (Big Apple New York City). ທ້ອງຟ້າແຈ່ມໃສ, ສີຟ້າຜູ້ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຄາດຄິດມາກ່ອນວ່າພາຍໃນບໍ່ຫຼາຍນາທີໂລກຈະພົກຂວ້າມເມື່ອຕຶກແຝດສູນການຄ້າໂລກ (World Trade Center Twin Towers) ຖລົ່ມລົງມາ. ເມື່ອເກືອບ 90 ປີກ່ອນໜ້ານີ້, ກຳປັ່ນລຳໃຫຍ່ໄດ້ອອກເດີນທາງໄປຍັງເມືອງດຽວກັນ ຈົນກວ່າກຳປັ່ນ ໄທທານິກ (Titanic) ທີ່ເປັນກຳປັ່ນທີ່ບໍ່ອາດຈົມນ້ຳໄດ້, ເຂົ້າໄປກະທົບກັບພູນ້ຳກ້ອນ(iceberg) ແລະເບິ່ງຄືວ່າ <u>ສິ່ງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້</u> ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ພຣະວິຫານໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ອາດເປັນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ໜ້າຢ້ານກົວທີ່ສຸດໃນໂລກໃນສມັຍນັ້ນ. ຫີນກ້ອນໃຫຍ່ປະດັບດ້ວຍທອງຄຳ. ຫີນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກຂຸດຂຶ້ນມາດ້ວຍຄວາມແມ່ນຍຳ. ການກໍ່ສ້າງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນປະມານ 20 ປີກ່ອນສມັຍພຣະເຢຊູ ແລະຍັງຄົງດຳເນີນຢູ່ຈົນກະທັ້ງອົງພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບບັນດາພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາພຽງແຕ່ນຶກພາບໄດ້ເຖິງຄວາມແປກໃຈຂອງບັນດາພວກລູກສິດເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເວົ້າ

ກັບພວກເຂົາເຈົ້າວ່າ: "**ພວກເຈົ້າເຫັນສິ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່? ເຮົາບອກພວກເຈົ້າຕາມຄວາມຈິງວ່າ, ຫີນທຸກໆກ້ອນທີ່ຢອງທັບກັນຢູ່ນີ້ ຈະຖືກທຳລາຍລົງຈົນບໍ່ເຫຼືອຈັກກ້ອນ.**" (ມັດທາຍ 24:2). ມັນເບິ່ງຄືວ່າ, ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເປັນເຣື່ອງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ໃນປີ 70 ຫຼັງ ຄສ, ການທຳນວາຍຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ການເປັນຄວາມຈິງຂອງໂລກ. ບັນດາພວກສາວົກຂອງພຣະອົງມີຄວາມປາຖນາຢາກຮູ້ວ່າເຫດການນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອໃດແລະເມື່ອໃດພຣະອົງຈະຊົງກັບມາອີກ, ແຕ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຕອບດ້ວຍພຣະຄຳທີ່ນຳຄຳຖາມມາເພີ່ມຕື່ມອີກ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກ່າວເຖິງຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກ, ປາກົດການຂອງຄວາມມືດ, ພະຄຣິດປອມ, ເທວະດາ, ແລະສຽງແກຟົດສນັ່ນ. ແລະຈາກນັ້ນ ໃນທີ່ສຸດ ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງມາເຖິງເວລາທີ່ຈະຕ້ອງຊົງກ່າວປາສັຍ. ແທນທີ່ຈະບອກເວລາທີ່ແນ່ນອນ, ພຣະອົງກັບໄດ້ຊົງສເນີການປຽບທຽບທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈດັ່ງນີ້: ຕົ້ນໝາກເດື່ອເທດມີລະດູການ, ອອກດອກໃນລະດູໃບໄມ້ປົ່ງເມື່ອມີນ້ຳລ້ຽງສູງອອກຈາກລຳຕົ້ນຂອງມັນ. ມັນທັງໝົດແມ່ນສັນຍາລັກວ່າລະດູຮ້ອນແມ່ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ແລະໝາກເດື່ອກໍ່ຈະສຸກແລ້ວ. ໃນຂນະທີ່ພວກເຮົາສເລີມສລອງອີກປີນຶ່ງ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຕັກເຕືອນກ່ຽວກັບຍຸກໃໝ່ໃນເວລາທີ່ອົງພຣະເຢຊູຈະຊົງແກ້ໄຂຄວາມຜິດບາບທັງໝົດໃນເວລາອັນສັ້ນ. ພຣະອົງຈະຊົງສະເດັດກັບມາອີກຄັ້ງທີ່ສອງ, ບໍ່ແມ່ນໃນນາມຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ທົນທຸກທໍຣະມານ, ແຕ່ຊົງມາໃນນາມພຣະມະຫາກະສັດຜູ້ຊົງປົກຄອງ. ພວກເຮົາທຸກຄົນສແວງຫາມື້ນັ້ນ, ແລະໃນມື້ນີ້ພວກເຮົາເຫັນວິສັຍທັສ (vision) ໃນສມັຍໂບຮານກາຍເປັນຄວາມຈິງ. **ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງປະພຣະສັນຍາແລະໝາຍສຳຄັນຕ່າງໆໄວ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ.** ພຣະອົງຊົງເຊື້ອເຊີນພວກເຮົາໃຫ້ປະຕິບັດ, ເບິ່ງ(ສັງເກດ), ແລະລໍຖ້າວັນນັ້ນ. ພວກເຮົາອາສັຍຢູ່ໃນຄວາມເປັນຈິງຂອງເຣື່ອງການຊົງໄຖ່ໃນເວລາທີ່ຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຢຊູຈະຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງຄືກັນກັບການເປີດບານຂອງດອກກຸຫຼາບ. ຄວາມຝັນທີ່ຕາຍແລ້ວຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຂີ້ເຖົ່າໄຟຂອງຄວາມແຕກຫັກແລະຄວາມເຈັບປວດຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຖືກຮຽກເອີ້ນໃຫ້ເບິ່ງໄປຂ້າງໜ້າໂດຍຄາດຫວັງ, ບໍ່ແມ່ນເບິ່ງຄືນຫຼັງ. ອົງພຣະເຢຊູກຳລັງເຊື້ອເຊີນພວກເຮົາໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດໂດຍໃຊ້ຕານຶ່ງມອງໃສ່ການທ້າທາຍທີ່ພວກເຮົາກຳລັງປະເຊີນໜ້າຢູ່ໃນໂລກທີ່ກຳລັງຕາຍຢູ່ນີ້ ແລະອີກຕານຶ່ງມອງໃສ່ການອອກດອກອອກຜົນຂອງຄວາມເປັນຈິງໃໝ່. **ບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອສາມາດມອງເບິ່ງຊີວິດວ່າເປັນເຣື່ອງລາວອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງພຣະຄຸນຢ່າງແທ້ຈິງ.** ພວກເຮົາສົມຄວນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະສເລີມສລອງໃນວັນນີ້ ເພາະວ່າພວກເຮົາຢູ່ໃນນຶ່ງບາດກ້າວໃກ້ເຂົ້າສູ່ການມາເຖິງຂອງເຈົ້າບ່າວໃນທ່າມກາງຄວາມສຽ່ງຂອງສມັຍປະຈຸບັນ.

2. ມັດທາຍ 24:36-39

36 "ແຕ່ເຣື່ອງວັນແລະໂມງນັ້ນບໍ່ມີໃຜຮູ້ ແມ່ນເທວະດາໃນສວັນຫລືພຣະບຸດກໍບໍ່ຮູ້. ຮູ້ແຕ່ພຣະບິດາອົງດຽວ. 37 ດ້ວຍວ່າສມັຍຂອງ
ໂນອາໄດ້ເປັນຢ່າງໃດ ເມື່ອບຸດມະນຸດສະເດັດມາກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນ. 38 ເພາະວ່າເມື່ອກ່ອນວັນນ້ຳຖ້ວມນັ້ນ ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ກິນແລະ
ດື່ມ, ໄດ້ແຕ່ງງານແລະຍົກໃຫ້ເປັນຜົວເມັຽກັນ, ຈົນເຖິງວັນທີ່ໂນອາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນນາວາ, 39 ແລະນ້ຳໄດ້ມາຖ້ວມກວາດເຂົາໄປໂດຍ
ບໍ່ທັນໄດ້ຮູ້ຕົວຢ່າງໃດ ເມື່ອບຸດມະນຸດສະເດັດມາກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນ.

ແຕ່ວ່າເມື່ອໃດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ? ມີໃຜຮູ້ຈັກວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ! ແລະພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງບອກໃຜ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ຄວາມລຶກລັບນີ້ສຳລັບພວກເຮົາເພື່ອການໂຕ້ວາທີກ່ຽວກັບລຳດັບເຫດການ, ວິເຄາະວິຈັຍ, ການອຸປມາ, ແລະການຫາຄວາມໝາຍທີ່ຊັດເຈນໄດ້. ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານຄວາມລຶກລັບອັນນີ້ເພື່ອໜຸນໃຈແລະກະຕຸ້ນພວກເຮົາໃຫ້ເຮັດພາຣະກິຈຂອງພຣະອົງໃຫ້ສຳເລັດ. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງວິສັຍທັສ(ທັດສະນະ)ແຫ່ງການໄຖ່ບາບ ແລະການລະດົມພົນເພື່ອພາຣະກິຈທີ່ຂຍາຍກວ້າງອອກໄປຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ບໍ່ມີວຽກງານໃດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄປກວ່ານີ້ແລະພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຮົາຈະມີເວລາເຫຼືອເທົ່າໃດ. ພວກເຮົາທຸກຄົນໃນລະດັບໃດລະດັບນຶ່ງຕ້ອງຈັດການກັບສິ່ງທີ່ລົບກວນ. ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ວ່າ: ເຖິງແມ່ນເຣື່ອງທັມມະດາການດຳເນີນຊີວິດປະຈຳວັນກໍສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເອົາສາຍຕາອອກຈາກສິ່ງທີ່ສຳຄັນໄດ້. ພວກເຮົາສາ ມາດເອົາໃຈໃສ່ກັບຊີວິດຂອງພວກເຮົາ(ເກີນໄປ) ຈົນອາດຫຼົງລືມການຊົງສະເດັດກັບມາໃນທັນທີຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາສາມາດ ຄິດກ່ຽວກັບການແຕ່ງງານ, ຄວາມຂັດແຍ້ງເລັກນ້ອຍ, ກິລາ, ຕລາດຫຼັກຊັບ(stock market), ໝູ່ເພື່ອນຂອງພວກເຮົາ, ເງິນບຳນານ, ການສເລີມສລອງ, ແລະສິ່ງສັງຄົມຫຼາຍເກີນໄປຈົນວ່າພວກເຮົາລືມຄິດໄປວ່າ: **ເວລາໃດກໍ່ຕາມສຽງແກອາດຈະດັງສນັ່ນຂຶ້ນ, ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະປ່ຽນໄປເປັນຄວາມຈິງໜ້າຢ້ານກົວຫຼື**

<u>ຄວາມຈິງໜ້າຊົມຊື່ນຍິນດີ</u>. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງປຽບທຽບການຊົງກັບມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະວັນເວລາຂອງໂນອາ, ໃນຂະນະທີ່ຫຼາຍປີ, ໃນຂະນະທີ່ເພື່ອນບ້ານ<u>ທັງໝົດ</u>ຂອງລາວພຽງແຕ່ພາກັນໄປທ່ຽວຫຼິ້ນເຣື່ອງຄວາມຮັກ, ຫາເງິນ, ສເລີມສລອງ, ວາງແຜນການ, ແລະຮ້ອງເພງມ່ວນຊື່ນເຮຮາ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ປະຕູນໍ້າກໍ່ເປີດອອກແລະສຽງອື່ນໆກໍ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍອີກຕໍ່ໄປ. ບາງທີໃນລະຍະປີທີ່ບໍ່ມີການກະກຽມ, ພວກເພື່ອນບ້ານໄດ້ເຫັນລາວເປັນພຽງແຕ່ສະໄລດ໌ໂຊ ງານມ່ວນຊື່ນຢ່າງນຶ່ງ. ພວກເຂົາເຈົ້າອາດເຍາະເຍີ້ຍລາວ, ແຕ່ວ່າ ໂນອາຍັງໄດ້ສືບຕໍ່ກຽມຕົວຕໍ່ໄປ. ພຣະຄຳຂອງອົງພຣະເຢຊູຊົງເຕືອນພວກເຮົາວ່າ: ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະຄັມພີມັກຈະເຍາະເຍີ້ຍຫຼືສຽດສີຊາວຄຣິສະຕຽນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອວ່າອົງພຣະເຢຊູຈະຊົງກັບມາອີກ. ແຕ່ຄືກັນກັບທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຄາດຄະເນການທຳລາຍພຣະວິຫານ, ການຈັບກຸມ, ການຖືກຄຶງເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ແລະການຊົງຟື້ນຄືນຊີວິດ, <u>ພວກເຮົາສາມາດໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າພຣະຄຳຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມຈິງ</u>. <u>ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຮົາແມ່ນການດຳເນີນຊີວິດຕາມພຣະປະສົງຂອງອົງພຣະເຈົ້າແລະກະກຽມ</u>. ແນວຄິດຂອງບັນດາຜູ້ຕິດຕາມອົງພຣະຄຣິດໃນເວລາທີ່ລໍຖ້ານີ້ສົມຄວນຈະເປັນຄືກັນກັບຂອງອັຄສາວົກໂປໂລດັ່ງນີ້: *"ບໍ່ໃຊ້ວ່າເຮົາໄດ້ຮັບແລ້ວ ຫຼືວ່າເຖິງທີ່ສຳເລັດແລ້ວ ແຕ່ເຮົາກຳລັງບາກບັ່ນມຸ້ງໜ້າໄປ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບເອົາມາເປັນຂອງຕົນ ເໝືອນດັ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຊົງຮັບເຮົາໄວ້ເປັນຂອງພຣະອົງແລ້ວ. ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາບໍ່ຖືວ່າເຮົາໄດ້ຮັບແລ້ວ ແຕ່ເຮົາເຮັດຢ່າງນຶ່ງ ຄືລືມສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຜ່ານພົ້ນໄປແລ້ວເສັຽ ແລະໂນ້ມຕົວອອກໄປຫາສິ່ງທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ເບື້ອງໜ້າ. ເຮົາກຳລັງບາກບັ່ນມຸ້ງໜ້າໄປສູ່ຫລັກຊັຍເພື່ອຈະໄດ້ຮັບລາງວັນ ຄືຊີວິດຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນເອົາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ໃຫ້ໄປຮັບຢູ່ເບື້ອງເທິງ."* (ຟລປ 3:12-14).

ຄຳເຕືອນໃນຂໍ້ພຣະຄັມພີເຫຼົ່ານີ້ຄວນປ່ຽນແປງວິທີການດຳເນີນຊີວິດຂອງພວກເຮົາຢ່າງໃດ?

3. <u>ມັດທາຍ 24:40-44</u>

40 ເມື່ອນັ້ນຈະມີຊາຍສອງຄົນຢູ່ທີ່ງນາ ຈະຊົງຮັບຄົນນຶ່ງໄປ ຈະຊົງປະຄົນນຶ່ງໄວ້. 41 ຈະມີຍິງສອງຄົນກຳລັງໂມ້ແປ້ງຢູ່ທີ່ໂຮງໂມ້
ແປ້ງຈະຊົງຮັບຄົນນຶ່ງໄປ ຈະຊົງປະຄົນນຶ່ງໄວ້. 42 ເຫດສັນນັ້ນພວກທ່ານຈຶ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່ ເພາະພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຂອງພວກທ່ານຈະສະເດັດມາໃນເວລາໃດ. 43 ແຕ່ຈົ່ງເຂົ້າໃຈຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າເຈົ້າຂອງເຮືອນໄດ້ຮູ້ກ່ອນວ່າໂຈນຈະມາຍາມໃດ ຕົນຈະ
ເຝົ້າລະວັງໄວ້ບໍ່ໃຫ້ໂຈນເຈາະເຂົ້າເຮືອນໄດ້. 44 ເຫດສັນນັ້ນພວກທ່ານກໍເໝືອນກັນ ຈົ່ງຕຽມໄວ້ໃຫ້ພ້ອມ ເພາະໃນໂມງທີ່ພວກທ່ານບໍ່
ທັນຄຶດນັ້ນ ບຸດມະນຸດຈະສະເດັດມາ."

ຄຣິສຕະຈັກໄດ້ຢູ່ລອດມາຜ່ານການຂົ່ມເຫັງ, ສົງຄາມໂລກ, ພຍາດ, ການຕໍ່ສູ້ລົ້ມລຸກຄຸກຄານ, ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ອຸປະສັກ, ແລະຄວາມຍາກລຳບາກອື່ນໆນັບພັນທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ. ໃນແຕ່ລະລຸ້ນ, ບັນດາຜູ້ເຊື່ອທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ອົດທົນ, ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ແລະລໍຖ້າດ້ວຍຄວາມອົດທົນແລະຄວາມຄາດຫວັງສຳລັບການຊົງສະເດັດກັບມາຂອງອົງພຣະຄຣິດ. ພວກເຮົາເປັນພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງບັນດາຄອບຄົວທີ່ລໍຖ້າ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຈ້ອງສາຍຕານຶ່ງສູ່ສົງຄາມຕໍ່ໜ້າເຮົາ ແລະອີກຕານຶ່ງສູ່ແດນສວັນຢູ່ເໜືອພວກເຮົາ. **ພວກເຮົາໄດ້ພິສູດແລ້ວວ່າພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ທັງສອງຢ່າງ.** ນີ້ຄືຄວາມສົມດຸນທີ່ພວກເຮົາທຸກຄົນຜະເຊີນໜ້າຢູ່. ພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າຈະມີການແຍກທາງກັນຢ່າງສັກສິດ. ຜູ້ຊາຍສອງຄົນຈະຢູ່ໃນທົ່ງນາ. ຜູ້ນຶ່ງຈະຖືກຮັບຂຶ້ນໄປ, ແລະອີກຜູ້ນຶ່ງຈະຖືກປະຖິ້ມໄວ້. ຜູ້ຍິງສອງຄົນກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ໂຮງໂມ້ແປ້ງ. ຄົນນຶ່ງຈະຖືກຮັບຂຶ້ນໄປ, ແລະອີກຜູ້ນຶ່ງຈະຖືກປະຖິ້ມໄວ້. **ມັນແມ່ນຄຳທຳນວາຍທີ່ໜ້າສະເທືອນໃຈ.** ຕລອດຫຼາຍສະຕະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ບາງຄຣິສຕະຈັກແລະສິດຍາພິບານໄດ້ສຸມໃສ່ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າເຫັນ, ບໍ່ເຄີຍເອົາໃຈໃສ່ຫຼາຍເຖິງຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການຊົງສະເດັດກັບຄືນມາຂອງພຣະຄຣິດ. ບັນດາຄົນອື່ນໄດ້ສຸມໃສ່ການພຍາກອນ, ຕາຕລາງ, ທິສດີ, ແລະກຳນົດເວລາກ່ຽວກັບການຊົງສະເດັດກັບຄືນມາຄັ້ງທີ່ສອງທີ່ມັນໃຊ້ເວລາແລະພລັງງານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໂດຍເຫຼືອໜ້ອຍທີ່ຈະໃຫ້ກັບໂລກທີ່ແຕກຫັກ. ຄວາມຜິດຢູ່ໃນຈິດໃຈແນວຄິດທັງສອງ. ພວກເຮົາຕ້ອງປາຖນາການຊົງສະເດັດຄືນມາຂອງພຣະອົງໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັບໃຊ້ໃນບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງວາງໄວ້. ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກະຕຸ້ນຈິດໃຈຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງແລະຊົງເຕືອນພວກເຮົາວ່າຊີວິດຕ້ອງດຳເນີນຕໍ່ໄປ, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງຈັບຕາເບິ່ງຄວາມເປັນນິຣັນ(ຕລອດໄປເປັນນິດ)ເຊັ່ນກັນດ້ວຍ! **ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງພາກພຽນພຍາຍາມເພື່ອຈະຕື່ນຕົວ, ເຝົ້າລະວັງ,**

ແລະອະທິຖານ. ຈົ່ງດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກແຫ່ງຄວາມຄາດຫວັງອັນສັກສິດ. ການຊົງສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄວນກະຕຸ້ນເຕືອນໃຈຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ ເພື່ອສື່ສານພຣະກິດຕິຄຸນໄປສູ່ໂລກທີ່ລົງຫາຍໄປ. ບໍ່ເຄີຍມີຄວາມຕ້ອງການຫຼືໂອກາດໃດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້ທີ່ຈະແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ.

ທ່ານຈະໃຊ້ຊີວິດທີ່ແຕກຕ່າງແນວໃດໃນທຸກມື້ນີ້ຖ້າທ່ານຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຈະຊົງກັບມາໃນມື້ອື່ນ?

ພວກເຮົາເຫັນໃນພຣະຄັມພີຊ່ວງນີ້ການຕັກເຕືອນແຫ່ງການຊົງພິພາກສາ, ຄວາມບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນໄດ້, ແລະຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍກັບຄວາມກັງວົນຂອງໂລກ, ແຕ່ມັນສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການຕັກເຕືອນທີ່ມີພະລັງ: **ຈົ່ງຕຽມພ້ອມ!** ສຳລັບບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, ການຕຽມຕົວທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ແມ່ນ ການດຳເນີນຊີວິດຕາມພຣະປະສົງຂອງອົງພຣະເຈົ້າ ແລະໃຫ້ໂລກໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງພລັງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂ່າວປະເສີດ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃຫ້ມັນເປັນຄວາມຕັ້ງໃຈທຳອິດຂອງພວກເຮົາເພື່ອໃຫ້ໂລກຮູ້ວ່າ **ພຣະເຢຊູຊົງຊ່ອຍໃຫ້ລອດພົ້ນ**. ຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ ບຽວລີ ກແຣມ (Billy Graham) ໄດ້ປະກາດດັ່ງນີ້: "ການຊົງສະເດັດມາຄັ້ງທີ່ສອງຂອງອົງພຣະຄຣິດຈະປະຕິວັດຫຼາຍທີ່ສຸດ ຈົນມັນຈະປ່ຽນແປງທຸກໆດ້ານຂອງຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້. **ພຣະຄຣິດຈະຊົງຄອງຣາຊອານາຈັກດ້ວຍຄວາມຊອບທັມ.**" ພຍາດຈະຖືກຈັບກຸມ, ຄວາມຕາຍຈະຖືກແກ້ໄຂ, ສົງຄາມຈະຖືກຍົກເລີກ, ແລະທັມມະຊາດຈະຖືກປ່ຽນແປງ. ມະນຸດຈະດຳລົງຢູ່ຕາມທີ່ຕັ້ງໃຈໄວ້ແຕ່ເລີ່ມແລກ. ໃນພຣະຄັມພີ ກິຈການ, ທ່ານລູກາເລົ່າເຖິງເຣື່ອງລາວການຊົງສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສວັນຂອງອົງພຣະເຢຊູແລະວິທີທີ່ອົງພຣະເຢຊູ ຊົງທ້າທາຍບັນດາເຫຼົ່າສາວົກຂອງພຣະອົງໃຫ້ເປັນພຍານໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ, ຢູເດັຽ, ຊາມາເຣັຽ, ແລະຈົນທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ (ກຈກ 1:1-8). ນີ້ຄົງເປັນເຣື່ອງທ້າທາຍສຳລັບຍຸກສມັຍທີ່ການເດີນທາງເປັນເຣື່ອງຍາກລຳບາກຫຼາຍທີ່ສຸດ. ພວກເຮົາຍັງຄົງພຍາຍາມເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍນັ້ນ.

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະເຢຊູເຈົ້າຈະຊົງສະເດັດກັບມາຮັບພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. ຈົ່ງໃຊ້ນີ້ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ຈົ່ງອ່ານ.** ຈົ່ງກຳນົດເວລາໃນອາທິດນີ້ເພື່ອອ່ານພຣະຄັມພີ ມັດທາຍ ບົດທີ່ 24 ແລະໃຫ້ບັນທຶກກ່ຽວກັບການຊົງກັບມາຂອງອົງພຣະເຢຊູ.
- **ຈົ່ງຕັ້ງສະມາທິ.** ຈົ່ງອ່ານພຣະຄັມພີ ໂຢຮັນ ບົດ 14 ຂໍ້ 1-3 ແລະຈົ່ງຕັ້ງສະມາທິໃນເນື້ອໃນໃຈຄວາມເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ຕັກເຕືອນພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ກັງວົນໃນການທີ່ພວກເຮົາປາສຈາກພຣະເຢຊູໃນປະຈຸບັນ, ແຕ່ຄວນໄດ້ຮັບກຳລັງໃຈເພາະພຣະອົງຈະຊົງສະເດັດກັບມາອີກ. ພຣະອົງຊົງກຽມການສຳລັບການກັບມາພົບກັນຂອງພວກເຮົາມາຫຼາຍພັນປີແລ້ວ. ມັນຄົງເປັນສະຖານທີ່ໃຫມ່ທີ່ຍອດຢ້ຽມສຳລັບພວກເຮົາທຸກຄົນ.
- **ຈົ່ງແບ່ງປັນ.** ຈົ່ງໄປຮ່ວມກັບໝູ່ເພື່ອນບາງຄົນແລະລົມກັນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຄົ້ນພົບຈາກການອ່ານພຣະຄັມພີ ມັດທາຍ ບົດທີ່ 24 ແລະ ໂຢຮັນ ບົດທີ່ 14 ຂໍ້ 1-3. ຈົ່ງໃຊ້ບາງເວລາອະທິຖານຮ່ວມກັນເພື່ອໝູ່ເພື່ອນທີ່ຕ້ອງການ ການຊົງໄຖ່ໃຫ້ລອດພົ້ນ.

ອຸປຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ https://ulsb.org/sunday-school-2/ **ແປໂດຍ SSK**